

valgsbehandling fik Lejlighed til at se alle disse Ting paa nært Hold. Et Folketingsudvalg vilde kunne faa det samme Materiale til Undersøgelse som Borgerrepræsentationens Udvalg, og jeg tror, det vil virke i høj Grad oplysende og sikkert ogsaa i høj Grad afkølede for Interessen for denne Lov, hvis man fik Lejlighed til i Enkeltheder, saaledes som vi have faaet det i Kommunalbestyrelsen, at gennemgaa denne Lovs Virkninger og undersøge Forskellen mellem Budget og Regnskab osv., osv. Ærede Medlemmer vilde da faa Lejlighed til et Indkig i kirkelige Forhold, som sikkert vil forekomme adskillige af dem meget interessant. De ville se Administrationssummer opførte paa Kirke-regnskaberne, som efter almindelige Bygningshaandværkeres Anskuelse aldeles ikke staa i noget Forhold til den Sum, der er anvendt. De ville finde, at københavnske Haandværksmestre, der ere bekendte for deres kirkelige Interesse, ogsaa ganske sikkert maa have en saadan kirkelig Interesse, thi de tjene ganske betydeligt ved disse Kirkehuse og langt mere, end det er almindelig Skik at tjene paa verdslige Bygninger. De ville faa at se Forhold som dette f. Eks., at Kirkeblokkenes Indtægter for en slet ikke saa ringe Del anvendes til Huslejegotgørelse for Sognepræsten og til Honorar for Kirkebetjentene — et Forhold, som det vistnok er meget tvivlsomt, om det er lovligt. Da jeg fik Lejlighed til at se disse Kirkeregnskaber, gik det op for mig, hvorfor Præsterne paa Kirkeblokkene have anbragt denne Indskrift: „Gud elsker en glad Giver“, thi naar en Præst kan faa en Huslejegotgørelse af 1,400 Kr., blandt andet ved Hjælp af de Penge, der komme ind, forstaar jeg meget godt, at Præsterne ved en saadan Indskrift i høj Grad opmuntre Folk til at komme betydeligt i Blokken; men det er dog et Spørgsmaal, om det egentlig er god Kristendom, og jeg tror, det vil interessere ogsaa Medlemmer af dette Ting at faa Lejlighed til at stifte nærmere Bekendtskab med saadanne Forhold.

Et lille, ganske pudsigt Eksempel paa, hvorledes man i saadanne københavnske Kirkebyggerkredse praktiserer Kristendom, vil man finde i det kommunale Udvalgs Omtale af Christianskirken paa Christianshavn. Der havde en Velgører, Konferensraad Heide, givet et Beløb paa 20—30,000 Kr. til denne Kirkes Istandsættelse. I Stedet for at anvende Pengene til Istandsættelse af Kirken, anvendte man dem til Istandsættelse af den gamle Funktionær-

bolig foran Kirken. Der er jo i og for sig ikke noget at sige til, at man tænkte paa den gamle Funktionær, at han skulde have en ordentlig Bolig. Denne Bolig var — hed det nemlig i Inspektoratets Beretning — „forinden Istandsættelsen overladt Kirkebetjenten som en yderst tarvelig og brøstfældig Fribolig“, saa jeg forstaar meget godt, at man vil anvende en saadan Sum paa denne Bolig. Nu anvendte man Konferensraad Heides 20—30,000 Kr. dertil, og — jeg citerer atter ordret —: „Efter Restaureringen viste Huset sig saa forbedret, at det nu i enhver Henseende er tjenligt som Fribolig for Kirkens 2den Præst“. Man anvender 20—30,000 Kr. af en saadan Gave til at istandsætte en Funktionærbolig. Det bliver altsaa saa godt og udmærket, og der anvendes saa mange Penge dertil, at, da Arbejdet er gjort, er Boligen bleven alt for fin til en Funktionær, men nu er den ganske udmærket passende for Andenpræsten, og saa bliver den Bolig for ham. Jeg ved ikke, om det er et Udslag af kristelig Broderskabsfølelse og Lighedssind, men det kan ikke i saa høj Grad opmuntre Københavns Befolkning til nu at skulle ud med en Kirkeskat, naar det viser sig, at Pengene anvendes paa en saadan Maade. Man finder for Resten de besynderligste Poster paa disse Kirkeregnskaber, f. Eks. Lønning til det andet Tings bekendte tidligere Formand for en eller anden mærkelig Stilling, han har ved Kirken, nogle ejendommelige gamle Embeder med gamle latinske Navne, som lønnes ud af Kirkens Indtægter. Trods alt dette forældede og trods hele den Maade, hvorpaa det foregaar, vil man alligevel paaligne denne Skat over det hele, hvorved man man i høj Grad fremmer Kirkebyggernes Glubskhed, hvad der, som sagt, har vist sig, det haaber jeg nu, jeg har godtgjort.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), der nys talte, tror jeg altsaa ikke har Ret, naar han siger, at han ser ikke, hvad anden Udvej der er. Der er jo den Udvej, at vi blive ved vore gamle og — jeg vil ikke sige gode —, men dog nogenlunde taalelige Bestemmelser i Danske Lov, at hvert Sogn sørger for sin Kirke, saa at dette finder Sted i København lige saa vel som i Købstæderne og paa Landet, saa at vi ikke faa nogen særlig Ordning her i København, men beholde den almindelige danske Ordning. Det, synes jeg, er udmærket; den Ordning har været særdeles tilfredsstillende, i alt Fald for Befolkningen, den har nø-